

ד"ה כדרך שעשה חזקוני, ועכ"פ לא נמצא שמה פנחס לגנאי רק במדרש שהביאו למעלה.
— עוד שם ואית דלא גרסי האי ולא עלתה על לבי דטעו בקרא אחרינא (ירמי' ז' ל"א)
ללא כתיב רק אשר לא נותי ולא דברתי ובאמת דברי רש"י תמוהים מאוד מאוד
דשם נאמר ולא עלתה על לבי רק אשר לא דברתי נחסר והעלמה כזאת מרש"י
ממקרא במקומו אשר רש"י ז"ל ניין המקור לא שכיח בפירושי רש"י. — עוד שם ובאגדה
חשוב כלב בהדיהו הנה אחרי שמביא רש"י לעיל המקור מן המדרש בראשית
רבה שוב מדוע העלים לנו רש"י המקור לאגדה זאת אחרי שנמצאת שמה במדרש
אשר רמז אליו למעלה וכן נמצא זה במדרש ויקרא רבה ס"פ בחוקותי. — ה' ע"ב רש"י ד"ה
אף הוא בחיים שיביאנו כמו שמצינו במדרשים וירא ישראל ודרשינן ישראל ישראל
סבא, לא הראה לנו המקור לאגדה זאת: — ח' ע"א מחולדה ובור הנה ענין זה
הוא בערוך בארוכה ערך חולדה והיה לפני. — כ"ז ע"ב ברביעי על האסכרא וכתיב בי'
מארת כתיב, הנה ענין זה מביא רש"י וכאן העלים המקור, במקומו בירושלמי,
וכן בראשית רבה ורש"י כותב זאת מעצמו בלי הראות המקור. — ל"ז ע"ב שכלו מתי,
מדבר כדתיא כל ארבעים שנה שהי' במדבר בכל ערב ת"ב היה הכרוז יוצא
ע"ש והנה ענין זה הוא במדרש קינות כמו שהביאו בשמו תוס' כאן ד"ה יום
שבו כלו וכן הוא ברש"י (ב"ב קכ"א ע"א) ואיך העלים לנו רש"י המקור, ולא
עוד אלא שכינה המדרש בלשון דתיא ואין זה מדרכו של רש"י בכל פירושו
וקונטרסיו הרבים.

(ח) גירסות השונות אשר רבו כמו רבו בכל דף ודף ושנוי הגרסות בלשון
זה גמגום וכן חסרון הסדר שמפרש מאמר מאוחר קודם למאמר מוקדם. —
— ח' ע"ב מפרש מקודם מאמר ברוך השולח ברכה, וענין ה"ז תפלות שא ואח"כ הך
דבר הסמוי מן העין ובאמת דברי ר' יצחק אין הצרכה מנוי' אלא בדבר
הסמוי מן העין מוקדם לאלו ע"ש. — ט' ע"ב מפרש מקודם כמאן כר"י ואח"כ ואמר ר' יוחנן
ע' מהר"ב שם בהגהותיו. — י"ז ע"ב מפרש בתחלה כי גמירי הלכתא למיתה קודם להך
דאף פרועי ראש במיתה ובש"ס הוא סוף המאמר בסוגי' זאת ע"ש: וכן הוא זר
בעינינו שיתן משפט הקדימה להגדה של פסח למקרא קודם ע' דף ז' ע"ב ד"ה
קהה הכרזל כמו הקהה את שיניו, ואח"כ מביא מקרא דירמי' שני בנים תקהה.

נשאר לנו איפא להציג לפני הקורא הראיות המתנגדות אשר יתנו
ערוהן כי הפי' הנמצא אצלנו הוא מרש"י וחוקי ממה שרמזתי לעיל מזה
שהביאו החוס' דף י"ד ע"א בשם הקונטרס ונמצא באמת אצלנו, הנה
מצאתי עוד בחוס' (ע"ז ל"ד ע"א) ד"ה ר' עקיבא שהביא בשם רש"י תענית
י"א ע"ב מה שנמצא באמת אצלנו, וכן מה שהבאתי לעיל דבחוס' תענית
כ"ט ד"ה וישב, כי החת ובירושלמי מפרש איליא נקד צ"ל וברש"י מפרש,
מה שנמצא באמת אצלנו ברש"י*) וכן ראינו שהריטב"א והר"ן והמרדכי

(*) אם לא שפרש דהתוס' כווננו כאן על הירושלמי קדשים אשר הי' לפני
עיני הקדמונים אף שעדיין הדבר זר מאוד שהירושלמי מפרש לשון הגמרא
בבליית ונהפוך הוא שהבלי מאוחר לירושלמי כמו שהראיתי במאמר אגרת
בקורת וגם לעתה מצאתי ראוי ברורה לזה מש"ס (תענית ל"ז ע"א)